

Hálaadás

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
állandó kiadványa
2018 szeptember

Tartalom

Berkesi Gábor: Tanévkezdő buzdítások Jézustól – 2. oldal

Székely Tamás: Könyörgés az új tanévért – 3. oldal

2018 Családok éve – 4. oldal

Berkesi Anna: Vetés és aratás – 5. oldal

Berkesi Gábor: Mitől jó, mitől szép? Nyári tábor – 6. oldal

Székely Tamás: Szolgálat, mint hálaadás – 9. oldal

Gyülekezeti híreink – 12. oldal

Tanévkezdő buzdítások Jézustól

„Elmenvén pedig prédikáljatok mondván: elközelített a Mennyeknek országa” Máté 10,7.

Jézus küld. Ki más is? És ha Ő küld, akkor menjünk! Gyülekezetbe, iskolákba, otthonokba. Menjünk! De csak akkor, ha Ő küld. És ha van tőle kapott mondanivalónk. Ez a mai világ nagyon éhes, lelkileg alultáplált. Az átlagembert a mindennapi élet semmivel nem biztatja, sőt, inkább sokkolja, fenyegeti. Hirdessétek hát! Közel van a Mennyek országa. Minden látszat ellenére így igaz. Úgy tűnik, sokkal inkább e földi világ uralkodó, látványos, sokkal több decibellel bíró. De látva az idő mindent megmérő, ellentmondást nem tűrően csak az értéket megtartó erejét, a Mennyek országa állandó és megmarad. Földi hatalmasságok, fegyverek, pénz, diktatúrák előbb-utóbb semmissé lesznek. De az ige örök, és megáll mindenkor.

Jézus küld, menjünk, de nem mindegy, mit mondunk. Ne szégyelld az evangéliumot! – mondja a Szentírás üzenete. Kérd el Tőle az interpretáció helyességét, tudd, hogy az „Isten szeretet”; és az örök szeretet hullámhosszán közelíts emberekhez, gyermekekhez! Csendesen hirdesd, de inkább éld az ígét mások elé: közel van a Mennyek országa. Koránt sem lesz mindig sok látványos és pozitív visszajelzés. Sőt, tán’ a küszködés, a küzdelem lesz inkább osztályrészül. De gondolj mindig arra, kedves szolgatársam, hogy az Úr Isten mindenről tud, nála-nélkül semmi sem történik, a küszködés is benne van az Ő tervében. Ne kedvetlenítsen el, vigyen közel inkább az Úrhoz a küzdelem!

Kezdjük, induljunk azzal a Páli gondolattal: „... a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban” (1Kor 15, 58). Ezért ha az Úrban levő a szolgálat, lesz rajta áldás. Keresztelő János adott hozzá egy pedagógiai modellt, mely szerint neki növekednie kell, nekem pedig alászállnom. Ha csak egy gyermekkel foglalkozol, vagy egy csoporttal, vagy emberek mellett segítesz, növekedjen Jézus Krisztus!

Kedves Szülők! Legyen számotokra üzenet Jézus hívása: engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, ne tiltsátok tőlem, ilyeneké a Mennyegek országa. A ma világának látványos életgyakorlata a döntést a gyermekre hagyni: majd ő megválasztja. Ez megfutamodás. Ha gyermek beteg, magas a láza, nem bízunk rá, hogy hívjunk-e orvost. A gyermeket nem erőltetni semmikor, csak csendesen terelgetni, ezt fogadta minden szülő és keresztszülő gyermekük megkeresztelésekor.

Kedves Munkatársak, Szülők, Gyülekezet, Testvérek! Az Úr Jézus Krisztus evangéliuma, éltető valósága jegyében, imádságos szívvel és sok reménységgel kezdjük el a 2018/2019-es hittanos évet.

Berkesi Gábor

Könyörgés új esztendőbe lépve

Ps. 121.

Teremtőnk, Formálónk, Utunk, Igazságunk, Életünk, Útitársunk, Pártfogónk és Segítségünk!

Rád tekintünk, mikor új esztendőbe indulunk. Látjuk magunk előtt a feladatot, mint vállunkra nehezedő súlyt, épülő házat, s házra leselkedő veszélyt; de vajon mit építhetünk, ha meg nem áldasz bennünket, Uram? Miért küzdhetünk erőt sem sajnálva, ha nem te harcolsz oldalunkon? Hiábavaló a veríték és a vér, nélküled semmit sem ér! Fáradhatatlanul űzzük talán a magunk elé kitűzött célokat, kora reggeltől késő estig tanuljuk, munkáljuk, küzdjük, harcoljuk, elfáradva, megfáradva és belefáradva, oly kicsi jutalommal! Nem táplál a kenyér és nem elégít meg a bér, nélküled semmit sem ér!

De veled tágas lesz a tér! Veled úttá lesz az úttalan! Veled végveszély tengerében ösvény nyílik meredek hullámfalak közt, s védelmez seregnyi halál ellen! Veled víz fakad a sziklában, eleség adatik a pusztában, s ki Rád tekint, nem leli halálát a kígyómarásban! Aki Veled indul harcba, gyümölcsöző vidékű honba

tart, míg hontalan! Akit Te szeretsz, kiterjesztet rá kegyelmedet, gondviselésedet. Míg a másik fárad újra meg újra, s könnyezik, kiált, rimánkodik, majd gépek közt kóválygó robottá válik, Te álmában elégitéd meg szerettedet. Áldó mosolyod gyümölcse új életté lesz, a jövő küzdelmeihez ajándékoz a győzelmi ígéret. Mert adassék bár küzdelem, jogi furfang, harc a létben és a létért, mégis nőnek virágzása, életadás gyümölcsebe fordulása: tőled adatott csoda.

Áldd meg Istenünk ezt az évet! Építsd te a várost és védelmezd meg, ha érik a támadások! Karunkat erősítsd a küldetéshez, s a sok munka közt emeld újra és újra fel tekintetünket! Te áldd meg életünket, vigasztalj, ha elcsüggedünk, gyógyíts mikor meggyöngyülünk, tisztogass, mikor por tapad lábunkra, te hívd be gyermekeinket házádba! Ha szolgálhatjuk ügyedet, tehessük azt dicsőségedre! Ha megtapasztaljuk újra meg újra szeretetedet, hálaadásunkat eléd emelhessük szüntelen!

Légy Velünk, mert ami nélkülöd hiábavaló küzdelem, az Veled lehet győzelem! Ragyogjon fel dicsőséged minden örömünk felett! Ámen.

Székegy Tamás

”Boldog az az ember, aki hozzátartozói tökéletlenségét éppúgy elviseli, ahogy szeretné, ha az ő tökéletlenségét mások elviselnék.”

Assisi Szent Ferenc

”A szeretetnek otthon kell – kellene – kezdődnie.”

Gary Chapman

”A minőségi idő lényege az együttlét. A fizikai közelség önmagában még nem feltétlenül jelent együttlétet. Ehhez egymásra fordított figyelemre van szükség. Amikor az apa a földön ülve labdát gurít két éves fiának, miközben csak a gyermekre figyel, mindketten átélhetik az együttlét örömét.”

Gary Chapman

”A legfontosabb üzenet a családjunk köréből nem az, amit szavakkal mondtak el, hanem amit beszéd nélkül is megérezhettünk: az, ahogyan az élethez viszonyulnak.”

Pál Feri atya

Vetés és aratás

„Én ültettem, Apollós öntözt, de Isten adta a növekedést. Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja. Aki ültet és aki öntöz: egyek, és mindegyik a maga jutalmát kapja majd fáradozásához méltóan.” 1Kor 3,6-8

Augusztus utolsó és szeptember első hete mind a családok számára az új tanévre való készülést, ráhangolódást jelenti. Az írószerek beszerzése, a könyvek és füzetek bekötése, a tisztasági csomagok beszerzése, az óvodai ágyneműk kimosása, az egyenruhák kivasalása, a szülői értekezletek, az adminisztrációs hegyek és a fontos dátumok naptárba rögzítése mellett valahogy beleesünk a tanévbe. Aztán a kora reggeli kelések, délutáni logisztika – kit hova kell vinni, hányra kell érte menni – elrobog mellettünk egy tanév.

Tábori népiünk Hollókő, Ófaluiban

Karácsony Sándor neves református író, pedagógus előszeretettel idézte a fenti bibliai igehelyet. Számunkra szülőként ezek az évek a vetés, a befektetés időszakai. Mi vagyunk ugyan az ültető, akik a mózesi parancsolatnak megfelelően megpróbáljuk azokat az értékeket, azt a tudást és hitet átadni, amelyet őseinktől, felmenőinktől kaptunk. Azért, hogy ezek hosszú ideig éljenek még azon a földön és abban a családban, amelyet az Úrtól kaptunk. A nevelésben az a legnehezebb, hogy sokszor ilyenkor még nincs látszatja semminek. Csak azt érezzük, hogy ezerszer is elmondunk valamit, mégsem történik semmi változás. Hiába próbálunk valamit megbeszélni a gyermekkel, mintha egyik fülén be-, másikon kimenne. Pedig nincs semmi hiába, mert ez a vetés időszaka, az aratás később fog igazán beérni. Most adnunk kell rengeteget: odafigyelést, szeretetet, érdeklődést, időt, energiát, jó kedvet. Legfőképpen jó példával kell elől járnunk. Akkor is, ha fárasztó, akkor is, ha reménytelennek tűnik. Mert a maga idejében fogunk aratni, ha nem lankadunk el. Adjon ez erőt a nehézségek esetén, a fárasztó napok útvesztőjében!

Milyen szépen mutatja az Ige, hogy igazi csapatmunka az oktatás-nevelés. Nem egyedül kell

megbirkóznunk vele. Hála Istennek vannak Apollósok is, akik öntöznek: a nagyszülők, a tág család, az óvónők, a tanárok, a lelkészek, a hitoktatók, a gyülekezet. Együtt munkálkodva, közösen tudjuk gyermekeink életét terelgetni, tudását fejleszteni, hitét és értékrendszerét erősíteni. Mert a fundamentum, akire építve és akire nézve végezhetjük el ezt a csodálatos feladatot, az nem más, mint az Úr Isten, aki az igazi növekedést adja.

Kívánok mindenkinek tartalmas, sok új élményt és ismeretet szerző, készség és képességfejlesztő és értékátadó új tanévet! A mindennapok során tapasztalhatunk meg mini aratásokat, amelyek erőt adnak a további ültetéshez és öntözéshez! Kívánom, hogy élhessük át azt az örömet, amint láthatjuk, hogyan növekednek Isten kegyelméből gyermekeink, a ránk bízottak hitben, értelemben!

Komjáthyné Berkesi Anna

Lovagi bemutató Hollókőn

Mitől jó, mitől szép?

avagy Il silenzio az Ipoly-parti erdei éjszakában

Furcsa módon vannak olyan élethelyzetek, amikor már várt, unos-untalan ismételtetett közhelyszerű felkiáltások kimondottam jól esnek. Mire gondolok? Megérkezvén az idej tábor végeztével szeretett Pozsinkhoz, igen sok gyermekből, ifjúból szakadt fel az öröm: „jaj, de jó volt”; „király volt”; „ugye jövőre is lesz”... stb. De azóta is, ha találkozunk, nem csitul az érzelmi hőfok az emlékezést illetően. Egy kislány a 75-ös trolibuszon zendített rá (az utastársak nem várt szimpátiájától kísérve) egyik nyári kánon slágerünkre: „Zengjünk dalt az Úrnak, zengjünk dalt az Úrnak, imádjuk és dicsérjük Őt...”!

Felmerül a kérdés: valóban mitől is jó, emlékeztető az idej XXIV. táborunk? Jó volt, pedig végig „erőtlen volt”, pontosítva „térerőtlen” maradt. Okos, félokos, alul vagy felülképzett mobiltelefonok maradtak némák a bőrrönd alján. Nem volt, ki nyomogassa állandóan, feszült, odakoncentrált arckifejezéssel. Maradt inkább az önfeledt közös játék, az elmélyült kézműves foglalkozás, az ádáz – de vértelen – háború: a számháború.

Maradt a kalácssütés kemencében, szabadtéri logikai játékok, a szigorú biztonsági szabályok betartásával és Vitéz Peti vezényletével megrendezett légpuskás gyakorlás, a tábor tulajdonosa vezetésével erdei, biológiai felfedezőséta. Volt izgalmakban bővelkedő akadályverseny (ezúton is gratulálunk Szőnyi Levi kapitánynak és győztes csapatának), utolsó este jó hangulatú tábortűz, illatokban és étvágyban gazdag szalonna- és kolbászsütés.

Mitől volt emlékezetes?

A lelki programoktól. Témánk az öszövétségi József története, reggelente színdarab formájában

előadva, nagy apparátussal. A főbb szerepekben ifjú József: Csoport Dávid, felnőtt József: Székely Tamás, Potifár: Vitéz Péter, Potifárné: Sümeghy Márta, öreg Jákob: e sorok írója, stb. Majd korosztályonként csoportokban történt az ige kiértékelése. Köszönet a vezetőknek, a két kitűnő óvodapedagógusnak: Nagy Andrásné Klárinak, Hornyákné Évinek; a tábor megálmodójának és levezénylőjének: Horváth Éva

katechétának. Köszönet továbbá szeretett farmerünknek, ki a mezőgazdasági munkák dandárja idején jött el most is mikrobuszával: Vitéz Péternek; a friss diplomás nagyszívű Horváth Domokosnak; kedves ifjú lelkészünknek, Székely Tamásnak; és e sorok írójának.

Mitől volt érdekes? A kirándulásoktól. Már az első nap a Világörökség része, a világfalu Hollókő. Megmásztuk a várat,

Tábori színpad

kemény harcok árán visszavertük a hódítók támadását (a fegyver nem volt más, mint harisnyába tömött zokni, zsebkendő stb.) ez is része volt a

rendhagyó történelemórának. A faluban sétálva magyar táncház várt bennünket, önfeledt játszadozás népi fajátékokkal, kosárfonás, bőrkikészítés, tájházak a tájfaluban, falutörténeti vetítés stb. Salgótarjánban leszálltunk a föld gyomrába, végigjártuk a híres József lejtős aknát: korábban élő bánya, ma múzeum. Elgondolkodtató volt a kis budapesti életünknek látni, hogy itt korábban évtizedeken át emberek

éltek, dolgoztak, küszködtek. Nehéz bármit is írni a gyönyörűséges Ipolytarnóci Geoparkról: ezt látni, átélni kell (többek közt a 4D-s, fizikumot, idegrendszer próbáló vetítést). Sétáltunk Palócföld kanyonjában, a Páris-patak sziklaóriásai között. Jártunk Szécsényben, a korabeli Országgyűlés színhelyén, adóztunk II. Rákóczi Ferenc emlékének. Utolsó állomásunk Balassagyarmat, a gazdag tartalmú Palóc Múzeum volt.

Mitől volt szép? A közös éneklésektől. Még hogy a mai fiatalok nem tudnak, akarnak énekelni! A kitűnő akusztikájú étkezőben zengett az önfeledt gyermekének egy és több szolamban, kánonban. A tábor tulajdonosa kedves szeretettel és humorral mosolyogva mondta: az étkezést maguk után ki kell festenünk újra. Mitől volt jó? Az ifi bibliakör őszinte

szolgálatától: az étkezéseknél, este a kicsikkel való törődés, mesemondás kapcsán, a reggeli torna levezénylésével, az akadályverseny megszervezése és lebonyolítása alkalmával. Minden adódó külső segítséget örömmel vállaltak és végeztek. Végül az első este nagy élményről. A gyerekek már a faházakban, csendes zsongással, fülünknek oly szokatlan nagy csendben, már csak egy-két lámpa világít, óriási fák lombja borul ránk, s ekkor váratlanul megszólalt a közismert nagy sláger: az „Il silenzio” Szladek Laci kitűnő előadásában. Nehéz a perc ünnepélyességét leírni, ezt csak átélni lehet.

”Hála, hogy itt a csendes reggel, hála”: énekeltük minden reggel nagy örömmel, hála minden reggelért, estéért, napért, bajmentes táborért az Örökkévaló Úrnak, neki szüntelen!

Berkesi Gábor

Szolgálat, mint hálaadás

A nyári tábor sok szempontból örömteli volt, nem csupán a gyermekek számára, akik gazdag programot, jó erdei levegőt, és egymásban nagyszerű társaságot kaptak; hanem a felnőtteknek is. A korábbi években a felnőttek nagy lelkesedéssel álltak szolgálatba és a pihenés igen határozott igényével tértek, avagy támolyogtak álmosan haza. Idén azonban más volt a helyzet, mivel azok a fiatalok, akik a korábbi évek nyüzsgő résztvevői

voltak, belenőttek a szolgálói szerepbe és komoly részt vállalva szolgálatba is álltak. Öröm volt látni, ahogy mintegy nagy testvérként segítettek elsimítani a kisebb-nagyobb összezördüléseket, szervezték a programok közötti szabadidőben a játékot, számháborút bonyolítottak le, nagy gonddal előkészítették a sorversenyt, ami óramű pontossággal tudott végigmenni. Reggel ébresztették a táborát, és nem csak ébresztő fűjást jelentett ez (szintén egyébként rendkívül pontosan Szladek Laci trombitajátékának köszönhetően), hanem a házak végigjárását is. Tudták pontosan, hol volt a legnehezebb elaludni, hiszen a lefekvésben, tisztálkodásban, fogmosás levezénylésében is oroszlánrészt vállaltak, így aztán az ébredés könnyedségét is készek voltak lelkiismeretesen ellenőrizni.

Motiváltak voltak és kedvesek. Nem munkára fogott kényszermunkások. Szolgáltak. Szolgálni pedig csak hálából lehet. Azt az Urat szolgálták, akiről megtapasztalhatták, hogy nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon életét adva mindnyájunkért. Ezt a szolgáló attitűdöt követték azok a felnőttek is, akik kisebb korukban vigyáztak rájuk, nevelgették, telergették, tanították őket. Megbecsülve a közöttük szolgálókat is, jó szívvel

végezték munkájukat. Jó volt tőlük, maguktól hallani azt, hogy mi motiválta őket a munkában. Álljon itt az ő vallomásuk.

Sümeghy Márta: „Én már tavaly is segíteni mentem, mert tudtam, hogy a nagyok mindig szoktak, de valahogy úgy alakult, hogy nem tudtam annyira és úgy kivenni a részem belőle. Fárasztó volt, igényelte a koncentrációt, de a főntiekkel szemben mégse úgy éltem meg, mint egy elvárt kötelességet. Jó volt látni, hogy a felnőttek kipihentebbek és több időt tudnak magukra és egymásra szánni. Jó volt tudni, hogy segítettem és nem csak vártam, hogy kiszolgáljanak, mert

amúgy sem az a dolguk. És amikor már mindenkit lefektettünk és mindenhová bementünk háromszor, hogy „na most már tessék tényleg aludni”, meg, hogy „miért nem eddig mostál fogat, már rég elfújták a takarodót” stb. és együtt „kipihentük”, vagy inkább tetéztük a fáradtságunkat, tudtuk, hogy ezt a napot is sikeresen zárta a tábor. Minden pillanatát élveztem és, ha minden jól megy jövőre is szeretnék minimum ennyire kivenni a részem a feladatokból. Annyit kaptunk az évek során, hogy nem lehet vissza adni, de a magunk módján igyekszünk mégis. És szeretetből is csináltuk. Mert szeretjük a gyűlit, a Pozsit, a

társaságot, egymást. És az, hogy ez a tábor egyáltalán van és van hol tevékenykedni az egynek köszönhető: Istennek.”

Felvetődik a kérdés: ha egy fiatal az egész évet végig dolgozza, végig küzd, akkor miként éli meg, ha a nyári pihenés is munkára lesz számára? Szamosi Marci: „Nekem személy szerint kötelességet jelentett a tábori munka, meg az volt a célom, hogy megkönnyítsük a tábor vezető felnőttek dolgát, és megkíméljük az idegeiket; ha már ilyen sokat tettek értünk, hogy összehoztak megint egy remek tábor, és persze ez a feladat minden nap fáradsággal és kimerültséggel járt, de mindenképpen megérte.” Szlifka Krisztiben a kicsik terelgetése

hagyott mély nyomokat, akinek elmondása szerint „a kicsikre vigyázni sem volt kötelesség.”

Novák Évi tábori karrierjének kezdeteiről is beszél: „Hét éves korom óta majdnem minden táborban ott voltam. Mindig rettentően élveztem és sosem akartam hazamenni a végén. Számomra a tábori munka egy valóra vált álmot jelentett. Végre én is tudtam segíteni, tenni valamit a táborért. Rengeteg támogatást, szeretet kaptam az évek során és szeretném ha mások is átélhetnék azt amit én.”

A Biblia azt írja, hogy aki másokat felüdít, maga is felüdül (Példabeszédek). Ennek fényében táborunk nem üdülés volt, hanem felüdülés. Egymásért lehetett tenni, és ez erőforrássá lett, a megszólaló, és a csöndet választó, de a táborban fáradhatatlanul dolgozó felnőttek és fiatalok életében egyaránt. Fiataljaink vallomása az új esztendőben való indulásunkban is a tábor jó és friss levegőjét árasztó energiaforrássá lehet. Jó visszatekinteni, erőt tekinteni. A szolgálat ugyanis nem lehet fáradsággá. Akkor az igazi, ha hálából fakad. Dicsőség az Úrnak!

Készítette: Székely Tamás és az ifik

Gyülekezeti híreink

Kórus felvételi!

A Hálaadás kórus felvételt hirdet! Szeretettel várunk minden szolgálni vágyó, jó hangú énekest. Amit kínálunk: lélekemelő együtt zenélés és koncertek, jó hangulatú próbák, új barátok, a szokásosnál több humor, kórustáborok. Várjuk mindazok jelentkezését, akik úgy érzik, méltó énekszóval adnának hálát az Úrnak.

A kottaolvasás előny, de hiánya nem kizáró ok. Jelentkezés: személyesen Berkesi Boglárka kórusvezetőnél vagy a bogiguard@gmail.com e-mailcímen. Kérjük, hirdessék ismeretségi körükben ezt a lehetőséget, hiszen szívesen veszünk jó hangú „külsős” segítséget is.

Családos-kórusos évkezdés

Szeptember első napján családos, kórusos találkozót, afféle évindítót tartottunk Budajenőn. A jó hangulatú szombaton az időjárás kegyes volt. Többórás foci, bográcsbéd, beszélgetős-éneklős délután volt programunk. Köszönjük a Szabó család remek szervezését és mindenkinek a részvételét!

Hálaadás. A Pozsonyi Úti Református Egyházközség állandó kiadványa. ♦ Szerkesztők: Berkesi Gábor, Berkesi Anna és Mátyás Imre. Lapszámunk fotói a 2018. évi nyári táborban készültek. Felelős szerkesztő: Berkesi Gábor. ♦ Készült az OpenOffice Writer segítségével. ♦ Nyomtatás: Copyrama kft. ♦ Szerkesztőség: 1133 Budapest, Pozsonyi út 58. ♦ E-mail: imre.matyas@gmail.com ♦ Honlap: <http://pozsonyiuти.reformatus.hu> ♦

Hittan jelentkezés

Megkezdjük idei hittanos évünket 5 állami iskolában, 36 csoportban 260 gyermekkel. Az órákat Horváth Éva, Székely Tamás és Berkesi Gábor tartják. Az órarend több helyen még ideiglenes, ezért kérjük, jelezze lelkészeinknél mihamarabb, ha szívesen küldené gyermekét valamelyik csoportunkba.

Torony – adakozás továbbra is

Továbbra is hirdetjük az adakozást a templomtorony állapota miatt. Eddig majdnem egymillió forint adomány gyűlt össze. Kérjük, ha tehetik, segítsenek! Adományuk mellett szívesen veszünk építőipari, kivitelezői ajánlást is. Számlaszámunk: Budapest Pozsonyi úti Református Egyházközség **OTP Bank Nyrt 11713005-20544351**

IBAN : HU81 1171 3005 2054 4351 0000 0000

Adományait háláadással köszönjük!

A gyülekezet presbitériuma